

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हृयन्ते यद्वाक्षिणानि द्वाभ्यां गारहंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीधे जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैन लोकं गंमयति सौरीभ्यामृभ्यां गारहंपत्ये जुहोत्यमुमेवैन लोकः सुमारोहयति नयंत्युर्चार्घ्याधे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिर्नात्यै दिवं गच्छ सुवः पतेति हिरण्यम् (१)

हुत्वोद्भूताति सुवर्गमेवैन लोकं गंमयति रूपेण वो रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासाः रूपमभ्यैति यद्विरण्येन तुथो वौ विश्ववेदा वि भंजत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा देवानां दक्षिणा वि भंजति तेनैवैना वि भंजत्येतत्ते अग्ने राधः (२)

ऐति सोमंच्युतमित्याह सोमंच्युतङ्ग्यांस्य राधु ऐति तमित्रस्य पथा नयेत्याह शान्त्या क्रृतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सूत्यं वा क्रृतः सूत्येनैवैनां क्रृतेन वि भंजति यज्ञस्य पथा सुविता नयन्तीरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्वक्षिणा ब्राह्मणमुद्यरोध्यासम् (३)

ऋषिमारघेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिराघेयो यः शुश्रुवान्तस्मादेवमाहु वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैन लोकं गंमयति यतस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्वात्रा देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्रदातारमा विश्वतेत्याह वृयमिह प्रदातारः स्मौऽस्मानुमुत्रमधुमतीरा विश्वतेर्ति (४)

वावैतदाहु हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव पुरस्ताद्धते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुखानेवर्त्मन्त्रीणाति ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रै ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्वोत्तमानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यः गायौ रायासमुमुत्र मधुमतीय विश्वतेत्युष्टात्रैश्चाच॥ ५॥ [१]

समिष्ट्यज्जूःषि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव तैः प्रीणाति नवं जुहोति नवं वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः समिष्टो यावानेव यज्ञस्तं प्रीणाति षडग्नियाणि जुहोति पञ्चा क्रृतवं क्रृतनेव प्रीणाति त्रीणि यज्जूःषि (६)

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्मीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गुच्छेत्याह
यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गुच्छेत्याह स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष तैर्यज्ञपते
सुहसूक्तवाकः सुवीर इत्याह यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहृव्यो दैवभागं
पंप्रच्छ यथ्मृञ्जयान्बहुयजिनोऽर्थीयजो यज्ञे (७)

यज्ञं प्रत्यातिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स हौवाच यज्ञपतविति सत्याद्वै सृञ्जयः परा
बभूवुरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवां गातुविदो
गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

यज्ञ॑पि यज्ञ एकचत्वारि॒शब्दः ३॥

[२]

अवभृथयज्ञ॑पि जुहोति यदेवार्चीनमेकहायनादेनः करोति तदेव तैरवं यजतेऽपौ-
वभृथमवैत्यफ्सु वै वरुणः साक्षादेव वरुणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञ॑ रक्षा॑सि
जिधा॑सन्ति साम्ना॑ प्रस्तोतान्ववैति साम् वै रक्षोहा रक्षसामपहत्यै त्रिनिधनमुपैति त्रयं
इमे लोका एव्य एव लोकेभ्यो रक्षा॑सि (९)

अपं हन्ति पुरुषःपुरुषो निधनमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी रक्षसामपहत्या उरु॑
हि राजा वरुणश्चकारेत्याह प्रतिष्ठित्यै शतं तैराजन्मिषजः सहस्रमित्याह भेषजमेवास्मै
करोत्युभिष्ठितो वरुणस्य पाश इत्याह वरुणपाशमेवाभिति तिष्ठति बुरुहिरुभि जुहोत्याहुतीनां
प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुहोत्यपर्बरहिषः प्रयाजान् (१०)

यज्ञति प्रजा वै बुरुहिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चत्याज्यभागौ यजति यज्ञस्यैव
चक्षुषी नान्तरेति वरुणं यजति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चत्यग्नीवरुणौ यजति साक्षादेवैनं
वरुणपाशान्मुञ्चत्यपर्बरहिषावनूयाजौ यंजति प्रजा वै बुरुहिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुञ्चति
चतुरः प्रयाजान् यंजति द्वावनूयाजौ षट्थसं पद्यन्ते पद्मा क्रृतवः (११)

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव वरुणमवं यजते
समुद्रे ते हृदयमुफस्वन्तरित्याह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः सं त्वा॑ विशन्त्वोषधीरुतापु॑
इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सुम्यश्च दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पश्ववो
वै (१२)

सोमो यद्विन्दूनां भुक्षयेत्पशुमान्स्याद्वरुणस्त्वैनं गृहीयाद्यन्न भुक्षयेदपुशः स्यान्नैनं

वरुणो गृहीयादुपस्पृश्यमेव पंशुमान्वति नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यते ऽप्रतीक्षमा यन्ति वरुणस्यान्तर्हित्या एधोऽस्येधिषीमहीत्याह सुमिधैवाग्निं नंमस्यन्तं उपायन्ति तेजोऽसि तेजो मर्यिं धेहीत्याह तेज एवाऽत्मन्धत्ते॥ (१३)

रक्षार्सि प्रयाजानृतवै वै नंमस्यन्तो द्वादश च॥५॥

[३]

स्फेन वेदिमुद्भवति रथाक्षेण वि मिमीते यूपं मिनोति त्रिवृतमेव वज्रं सुभृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति सृत्यै यदन्तर्वेदि मिनुयाद्वैलोकमभि जायेद्वद्विर्वेदि मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्य सन्धौ मिनोत्युभ्यौर्लोकयोरभिजित्या उपरसमितां मिनुयात्पितृलोककामस्य रशनसमितां मनुष्यलोककामस्य चषालं समितामिन्द्रियकामस्य सर्वान्नसुमान्विषाकामस्य ये त्रयो मध्यमास्तान्नसुमान्पशुकामस्येतान् वै (१४)

अनु पशव उपं तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्नुजयैवैनं पशुभिर्व्यतिषजति यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तुमितुं तस्य मिनुयादुत्तरार्थ्यं वर्षिष्ठमथु हसीया॒॑ समेषा वै गर्तुमिद्यस्यैव मिनोति ताजक्त्र मौयते दक्षिणार्थ्यं वर्षिष्ठं मिनुयाश्वुर्गकामस्याथु हसीया॒॑ समाक्रमणमेव तथेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यन्नैका॑ रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका द्वौ पर्ती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य व्यतिषजेऽर्थ्यैवास्यं जायते यं कामयेतु पुमानस्य जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्यं (१६)

जायतेऽसुरा वै देवादक्षिणत उपानयन्तां देवा उपशयेनैवापानुदन्तु तदुपशयस्योपशयत्वं यद्वक्षिणत उपशय उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यन्त्र निर्दिशेदार्तिमार्च्छेद्यजमानोऽसौ तें पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्पाद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्पादाखुस्ते पशुरिति ब्रूयन्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नाऽरुण्यान्नुजापति: प्रजा असृजत् सोऽन्नाद्येन व्यार्थ्यत स एतामैकादशीर्नोमपशयत्तया वै सोऽन्नाद्यमवारुन्ध यदश यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराङ्गन्न

विराङ्गुराजैवान्नाद्युमवं रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तनं एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो वा एषा समीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यश्च यज्ञः समर्दितोर्यत्पालीवतं मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तम्यै सयुत्वायां॥ (१९)

वै समर्थ्यै पुमनेवास्य यमेव रुन्धे त्रिःशब्दां॥६॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एतामेकादशिनीमपश्युत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्त्रधत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतरहि रिरिचान इव यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्यते प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति मिथुनः सारस्वत्यां करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्यत्यो भवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्धे विशं मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवायां सावित्रो निर्वरुणत्वायां वारुणो मध्यते मध्यते एवेन्द्रियं यजमाने दधाति (२१)

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्त्रमेव पुरस्ताद्वत्ते तस्मांत्पुरस्तादन्नमद्य ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते विहृ मरुतो विशंमेवास्मा अनु बन्नाति यदि कामयेत् योऽवर्गतः सोऽप्य रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽप्य गच्छुवित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावर्गतः सोऽप्य रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽप्य गच्छति यदि कामयेत् प्रजा मुह्येयुरिति पृश्नव्यतिष्ठेत्प्रजा एव मौहयति यदभिवाहुतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा वरुणो गृहीयाद्वक्षिण्त उदश्चमा लभतेऽपवाहुतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रः सुप्त्रिःशब्दां॥७॥ [५]

इन्द्रः पक्षिया मनुमयाजयुत्तां पर्यग्निकृतामुदसृजत्तया मनुराग्नोद्यत्यर्घग्निकृतं पालीवतमुश्वुजति यमेव मनुरुक्तद्विमार्घोत्तमेव यजमान ऋग्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा भवति यज्ञं पराभवत्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्यैन पालीवतः सङ्स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञं प्रतितिष्ठन्तं यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्ट

वृपया" (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथं पालीवतेन प्र चरति तीर्थं एव प्र चरत्यथो एतर्ह्येवास्य
यामस्त्वाष्टो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणं पलीष्वपि
सृजति सौऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ (२५)

वृपया पद्मिःशब्दा॥ २॥

[६]

ग्रन्ति वा एतथसोमं यदभिषुण्वन्ति यथसौम्यो भवति यथा मृतायानुस्तरर्णे ग्रन्ति
ताद्वगेव तद्युद्तरार्थे वा मध्ये वा जुहुयाद्वेताभ्यः सुमद्द दध्याद्वक्षिणार्थे जुहोत्येषा वै
पितृणां दिख्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवंदयत उद्ग्रातुभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो
यदेव साम्नश्छम्बद्वर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरवं (२६)

ईक्षुन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं न परिपश्येदितासुः
स्यादभिदृदिं कृत्वावैक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गृतमनाः
स्याथसोऽवैक्षेत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे अपरागतम्। राजा सोमेन तद्वयमस्मासु
धारयामसीति मनं एवाऽत्मन्दाधार (२७)

न गृतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादर्नोजानमभ्याग्रावैष्णव्यर्चा
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवतांश्वेव यज्ञं च दाधारोपांशु यंजति
मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं क्व तर्हि
यज्ञः क्व यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणी वृशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरा
प्रभिन्दन्त्येवमृख्मामे यज्ञं प्रभिन्तो यन्मैत्रावरुणी वृशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय
मत्यमन्वास्यति शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दांसि य ईजानश्छन्दसामेष
रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणी वृशामालभते छन्दांस्येव पुनरा प्रौणात्ययातयामत्वायाथो
छन्दःस्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं दाधार सित्रेणैव प्रौणाति पद्म॥ ३॥

[७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं इ व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत तदतिग्राह्या
अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्या गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान

आत्मन्धर्ते तेजं आग्नेयेनैन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसः सौर्योपस्तम्भनं वा एतद्यज्ञस्य यदतिग्राह्यांश्चके पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृहीयात्राश्च युज्ञं पृष्ठानि सः शृणीयुर्युक्ष्ये (३०)

गृहीयात्प्रत्यश्च यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्या यज्ञस्य सर्वीरत्वाय प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वादिशस्थ प्रियास्तनूरप न्यंधत्त तदतिग्राह्यां अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ इत्याहुर्यस्यातिग्राह्यां न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्ठोमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सुदर्शीरासुन्ता न व्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्नहानपश्यन्तानंगृहताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्यः सूर्यस्ततो वै तेऽन्याभिर्देवताभिर्वावृतमगच्छन् यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः सुमावंद्वीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिंलोके ज्योतिर्धर्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सुयुजौ सौर्येणामुष्मिलोके (३२)

ज्योतिर्धर्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति सुमावंद्वीर्यनेनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववर्यसाववित्तां ताभ्यांमिमे लोकाः परांश्वश्वार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः परांश्वश्वार्वाश्चश्च भान्ति॥ (३३)

उक्ष्ये देवा अमृष्मिलोक एकात्रचत्वारिःशब्दः॥४॥ [४]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा अदांभ्ये छन्दाऽसि सवनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदांभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा असुरानदाभ्येनादभ्युवन्तददाभ्यस्यादाभ्युत्वं य एवं वेदं दुम्नोत्यैव भ्रातृव्यं नैनं भ्रातृव्यो दम्नोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नामं तनूर्यददाभ्यु उपनद्यस्य गृह्णात्यतिमुत्त्या अतिं पाप्मानं भ्रातृव्यं मुच्यते य एवं वेदं ग्रन्ति वा एतथसोमं यदभिषुण्वन्ति सोमे हृन्यमाने यज्ञो हन्त्यते यज्ञे यज्ञमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यज्ञमानः कुरुते येन जीवान्धसुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनभिषुतस्य गृह्णति जीवन्तमेवैनं सुवर्गं लोकं गंमयति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सङ्स्थापयन्त्यशूनपि सृजति यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (३५)

दुम्नोत्यनभिषुतस्य गृह्णात्येकात्रविश्वानि शतिश्च॥२॥ [९]

देवा वै प्रबाहुग्रहानगृहत् स एतं प्रजापतिरङ्गुमपश्युत्तमंगृहीत् तेन् वै स और्ध्वस्यैवं विदुषोऽशुर्गृह्यते ऋग्नोत्येव सुकृदभिषुतस्य गृह्णाति सुकृद्धि स तेनार्थोन्मनसा गृह्णाति मने इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूर्गर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवावे रुप्ये चतुःस्मक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अशोरायतनं वेदाऽयतनवाभवति वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनं मनसा गायेमानो गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युऽशु गृहन्नार्थयेदुभाभ्यां नर्थ्यताध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्येदुभाभ्यामृध्येतानवानं गृह्णाति सैवास्यद्विरुद्धिरुहिरण्यमुभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमार्यः प्राण आयुषैवामृतमुभि धिनोति शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्षवेनिति विश्वतिश्च॥ २॥

[१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वादिशस्य रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञानाऽपोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानंमभि समक्षिखदत् तथोऽश्येभवत्र वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशः स्तोत्रः षोडशः शस्त्रं तेन षोडशी तथोऽशिनः षोडशित्वं यथोऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्यते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभंवत्त एत षोडशिनंमपश्यन्तमंगृहत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभंवद्यथोऽशी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आंसीस्य प्रजापतिमुपाधावत्स्मा एत षोडशिनं प्रायच्छ्रुतमंगृहीत् ततो वै सोऽग्रे देवतानां पर्युद्यस्यैवं विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव समानानां पर्यति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनः स्वादेवैनं योनेनिर्गृह्णाति सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सवनाथसवनादेवैनं प्रजनयति तृतीयसवने पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मै तृतीयसवनात्पशुनव रुप्ये नोकथ्ये गृहीयात्प्रजा वै पशवं उकथानि यदुक्थ्ये (४०)

गृहीयात्प्रजां पशुनस्य निर्देहदतिरात्रे पशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रेणैवास्मै पशुनवरुध्य रात्रियोपरिष्टाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राजन्यस्य गृहीयाद्वावृत्कामो हि राजन्यो यजते साह एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविशः स्तोत्रं

भंवति प्रतिष्ठित्ये हरिं वच्छस्यत् इन्द्रस्य प्रियं धाम् (४१)

उपा॒प्रोति कर्नीया॑ सि॒ वै देवेषु॒ छन्दा॑ङ्ग स्यासङ्घाया॑ङ्ग स्यसुरेषु॒ ते॒ देवाः॒ कर्नीयसा॑
छन्दसा॑ ज्यायु॑श्छन्दो॒ भि॒ व्यंश॑ सन्ततो॒ वै ते॒ उसुराणां॒ लोकमवृज्ञत्॒ यत्कर्नीयसा॑ छन्दसा॑
ज्यायु॑श्छन्दो॒ भि॒ विशा॑ संति॒ भ्रातृव्यस्यैव॒ तलोकं॒ वृङ्गे॒ पदुक्षराण्यति॒ रेचयन्ति॒ पञ्चांश्वा॒ ऋतव॑
ऋतनेव॒ प्रीणाति॒ चत्वारि॒ पूर्वाण्यव॑ कल्पयन्ति॒ (४२)

चतुर्ष्पद॑ एव॒ पुश्नवं॒ रुन्धे॒ द्वे॒ उत्तरे॒ द्विपदं॒ एवावं॒ रुन्धेऽनुष्टुभं॒ भि॒ सम्पादयन्ति॒ वाग्वा॑
अनुष्टुप्स्मांत्राणानां॒ वागुत्तमा॑ संमयाविषिते॒ सूर्ये॒ पोडशिनः॒ स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै॒ लोक
इन्द्रौ॒ वृत्रमहन्त्साक्षादेव॒ वज्रं॒ भ्रातृव्यायु॑ प्रहरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो॒ दक्षिणैतद्वै॒ वज्रस्य॒ रूपं॒
समृद्धै॒ (४३)

लोको॒ विदुपः॒ पोडशी॒ गृह्णते॒ यदुक्ष्यै॒ धामं॒ कल्पयन्ति॒ सुसच्चत्वारिष्यशत्॥६॥ [११]

सुवर्गाय॑ यद्वाक्षिणानि॒ समिष्यजूङ्गव्यभृथयजूङ्गपि॒ स्फ्येनं॒ प्रजापतिरेकादशिनामिन्दः॒ पविया॑ प्रनिते॒ देवा॒ वा॒ इन्द्रियं॒ देवा॒ वा॒ अदौर्घ्ये॒
देवा॒ वै॒ प्रब्रह्मक्षुजापतिरेवेभ्यः॒ स रिंच्चानः॒ पौडशुपेकांदशा॥११॥

सुवर्गाय॑ यजाति॒ प्रजाः॒ सोम्येनं॒ गृह्णायात्मत्यव॑ गृह्णायात्मजाः॒ पुशूत्रिचत्वारिष्यशत्॥४३॥

सुवर्गाय॑ वज्रस्य॒ रूपं॒ समृद्धै॒ ॥

हरिः॒ ॐ०॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां॒ षष्ठकाण्डे॒ पष्ठः॒ प्रश्नः॒ समाप्तः॥६-६॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां॒ षष्ठकाण्डः॒ समाप्तः॥६॥

